

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie żądają aby Trybunał:

- uchylił wyrok Sądu z dnia 29 stycznia 2014 r. w sprawie T-528/09;
- oddalił pierwszą część trzeciego zarzutu podniesionego w postępowaniu w pierwszej instancji;
- przekazał sprawę Sądowi do ponownego rozpatrzenia w pozostałym zakresie;
- zasądził zapłatę na rzecz wnoszących odwołanie przez Xinyegang Steel Co. Ltd kosztów niniejszego odwołania oraz postępowania w sprawie T-528/09 przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie twierdzą, że Sąd trzykrotnie naruszył prawo.

Po pierwsze Sąd dokonał niewłaściwej interpretacji art. 3 ust. 7 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego⁽¹⁾ stwierdzając, że instytucje nie miały prawa wziąć pod uwagę, iż sytuacja niezwykle wysokiego popytu prawdopodobnie zakończyłaby się oraz że w sytuacji „zwykłego” popytu uwidocznia się prawdziwe szkodliwe skutki przywozu po cenach dumpingowych i że instytucje przypisały skutki tego zmniejszenia popytu przywózowi po cenach dumpingowych.

Po drugie Sąd niewłaściwie zastosował art. 3 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i naruszył art. 6 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego stwierdzając nieważność zaskarżonego rozporządzenia⁽²⁾ z powodu tego, iż przewidywany przez Komisję w rozporządzeniu tymczasowym prawdopodobny wzrost wielkości przywozu po cenach dumpingowych i cen nie do końca odpowiadał danym z okresu późniejszego niż okres dochodzenia.

Po trzecie Sąd błędnie stwierdził, że ustalenia instytucji zawierały oczywisty błąd w ocenie oraz nie zachował granic kontroli sądowej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56, s. 1), zastąpione przez rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (wersja ujednolicona) (Dz.U. L 343, s. 51).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 926/2009 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 262, s. 19)

**Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 29 stycznia 2014 r. w sprawie T-528/09:
Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 15 kwietnia
2014 r. przez Radę Unii Europejskiej**

(Sprawa C-193/14 P)

(2014/C 212/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.-P. Hix, pełnomocnik, B. O'Connor, Solicitor, adwokat S. Gubel)

Druga strona postępowania: Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, Komisja Europejska, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, dawniej Benteler Stahl//Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos, SA, Vallourec Oil and Gas France, formerly Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, Vallourec Tubes France, dawniej V & M France, Vallourec Deutschland GmbH, formerly V & M Deutschland GmbH, voestalpine Tubulars GmbH, Železiarne Podbrezová a. s.

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie żąda aby Trybunał:

- uchylił wyrok Sądu Unii Europejskiej (drugiej izby) z dnia 29 stycznia 2014 r. w sprawie C-528/09 Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej;

- oddalił pierwszą część trzeciego zarzutu podniesionego przez skarżących w pierwszej instancji jako bezzasadną;
- przekazał sprawę Sądowi do ponownego rozpatrzenia w odniesieniu do pozostałych zarzutów albowiem Sąd nie ustalił okoliczności faktycznych
- zasądził zapłatę przez Hubei kosztów poniesionych przez Radę w pierwszej instancji i w ramach odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

Rada twierdzi, że zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony z następujących względów:

- po pierwsze Sąd naruszył art. 3 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego⁽¹⁾ i przeinaczył jasne znaczenie przedłożonych doń dowodów, albowiem dokonał wybiórczej i niepełnej oceny wymaganych prawnie czynników w celu stwierdzenia, że przemysł Unii znajdował się w trudnej sytuacji na koniec okresu objętego dochodzeniem;
- po drugie Sąd niewłaściwie zinterpretował i zastosował art. 3 ust. 7 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego w odniesieniu do przewidywanego załamania się popytu;
- po trzecie Sąd niewłaściwie zinterpretował art. 3 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego w odniesieniu do analizy zagrożenia szkodą;
- po czwarte Sąd przekroczył swe kompetencje albowiem zastąpił ocenę rozważanych czynników gospodarczych dokonaną przez instytucje Unii swą własną oceną.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56, s.1), zastąpione przez rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (wersja ujednolicona) (Dz.U. L 343, s. 51).

Skarga wniesiona w dniu 24 kwietnia 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-205/14)

(2014/C 212/20)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Guerra e Andrade i F. Wilman, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że poprzez brak zagwarantowania niezależności funkcjonalnej i finansowej podmiotu koordynującego przydział czasu na start lub lądowanie, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 95/93⁽¹⁾;
- obciążenie Republika Portugalska kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W Portugalii podmiotem koordynującym przydział czasu na start i lądowanie jest ANA, prywatna spółka handlowa zarządzająca lotniskami, z którego to powodu nie spełnia kryteriów niezależności przewidzianych w rozporządzeniu (EWG) nr 95/93.